

Enskild motion

Motion till riksdagen 2016/17:1185

av **Per Lodenius och Eskil Erlandsson (båda C)**

Tillgänglig kollektivtrafik för fler

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det behöver göras en uppföljning och utifrån den tydliggöra vad som behöver göras för att kollektivtrafiken ska bli tillgänglig för alla, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Vi vill att vårt samhälle ska vara tillgängligt för alla. Det gäller också kollektivtrafiken. Redan 1979 kom lagen om handikappanpassad kollektivtrafik. Mycket har hänt sedan dess, men mycket mer finns kvar att göra. I en rapport från riksdagens trafikutskott från 2013, Hela resan hela året! – En uppföljning av transportsystemets tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning, så konstaterar man att många hinder gör det svårt för personer med funktionsnedsättning att resa med kollektivtrafiken. Rapporten tar upp att olika aktörer, som myndigheter, kommuner och trafikföretag, kan ha ansvar för olika delar av resan. Det gör att det kan vara svårt att få hela resan att fungera. Delar av resan kan fungera.

Men att det i delar av resan fungerar med tillgängligheten spelar ju ingen roll för resenären om inte hela resan är tillgänglig. Istället så innebär det en oro och stress att inte veta om man kan genomföra den resa man planerat. Samtidigt så innebär detta att den rörelsefrihet man skulle ha haft begränsas kraftigt samtidigt som det kan innebära ökade kostnader för samhället.

Det kan vara ganska basala och enkla saker som kan göra resan otillgänglig, som att det saknas bälten att spärra fast rullstolen med på ett säkert sätt även om man kan ta sig ombord på bussen med hjälp av ramp. Eller det kan vara att bussen eller tåget är utrustade med ramp men att kunskapen för hur rampen ska skötas saknas hos personalen på bussen eller tåget. Det kan också vara så att rampen eller hissen inte underhålls på rätt sätt och därför har slutat att fungera. Ytterligare en orsak till att tillgängligheten kan bli lidande är pressade turlistor som gör att buss- eller tågpersonal inte har tid eller kan hjälpa resenärer med funktionsnedsättning som vill komma med på resan. Det har hänt

att personer i rullstol blivit lämnade vid hållplatsen eller stationen. Det kan också hända att det går att ta sig ombord men att det blir problem när man ska ta sig av.

Att resa längre sträckor, där flyg kan vara relevant, är inte alltid möjligt om du sitter i rullstol. Om man måste ha sin specialanpassade rullstol som sittplats är flyget inget alternativ. Det begränsar kraftigt tillgängligheten och valfriheten. Att byta till annan sittplats än rullstolen är inte ett alternativ då stolen är helt anpassad efter individens behov. Lösningar borde kunna erbjudas på samma sätt som i andra färdmedel som taxi, buss och tåg, där man säkert kan förankra rullstolen.

Det behövs en ordentlig uppföljning och tydligare regler för att göra kollektivtrafiken mer tillgänglig. Det behövs mer utbildning för chaufförer, tågpersonal, anställda inom flygbolag och servicetekniker inom området. Kunskap liksom tidsaspekten är viktiga liksom att utrustning som är adekvat och i helt skick finns för att det ska vara säkert att åka kollektivt. Oberoende av funktionsnedsättning.

Vi vill att fler ska åka kollektivt. Då måste det också fungera med hissar, ramper, säkerhetsutrustning och kunskap hos personalen. När det fungerar så kan det göra det riktigt bra. Men man måste veta att det fungerar för att våga använda det kollektiva färdmedlet. Därför behöver man från centralt håll tydligare följa upp regelverk och beslut som tagits inom området och utifrån detta ge förslag på hur tillgängligheten inom kollektivtrafiken ska bli bättre.

Per Lodenius (C)

Eskil Erlandsson (C)